

KORKA (3) *sb f*

N sg kórka (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

bot. Quercus suber L. (Rost; korek); dąb korkowy lub jego kora, suber Mącz; phellus Calep (3) : Suber, Drzewo którego skórę w pântofle kładą/ kórká. Mącz 425c, 425c; Phellus – Korka. Calep 799a.

Cf 1. KOREK

AL